

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 21 november 2011
in zaken nrs. 11/34941 en 11/34940 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 28 oktober 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 november 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. In de grieven 1 tot en met 3 klaagt de staatssecretaris onder meer dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat zijn standpunt dat het ongeloofwaardig is dat de vreemdeling de [] nationaliteit heeft, in de periode tussen 2000 en 2011 in dat land heeft verbleven en daar de door haar gestelde problemen heeft ondervonden, ondeugdelijk is gemotiveerd. Volgens de staatssecretaris heeft de voorzieningenrechter in dit verband eveneens ten onrechte overwogen dat hij bij zijn beoordeling niet heeft betrokken dat uit verschillende bronnen blijkt dat in de wijk waarin de vreemdeling stelt te hebben gewoond veel [] wordt gesproken.

De staatssecretaris voert hiertoe aan dat de omstandigheid dat in het jaar 2000 en 2001 veel gedeporteerden in eerste instantie in de wijk [] hebben verbleven hem bekend is en dat deze omstandigheid ook bij de beoordeling van de verklaringen van de vreemdeling is betrokken. Dat aannemelijk is dat juist binnen die groep en in die periode veel [] werd gesproken, betekent volgens de staatssecretaris niet dat, indien een ongedocumenteerde, alleen [] sprekende vreemdeling, stelt in de periode van 2000 tot 2011 in [] te hebben verbleven, hij alleen om die reden dient uit te gaan van de gestelde [] nationaliteit van de vreemdeling. Het is volgens de staatssecretaris bovendien niet aannemelijk dat de vreemdeling het [] de gestelde moedertaal van haar ouders, niet beheerst. De voorzieningenrechter is dan ook ten onrechte tot het oordeel gekomen dat het bestreden besluit ondeugdelijk is gemotiveerd, aldus de staatssecretaris.

3. De voorzieningenrechter heeft overwogen en in hoger beroep is niet bestreden dat de staatssecretaris het bepaalde in artikel 31, tweede lid,

aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) in redelijkheid aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen.

3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraken van 11 december 2009 en 4 februari 2010 in zaken nrs. 200904257/1 en 200904160/1/V3, www.raadvanstate.nl), zal, indien aan een vreemdeling één van de omstandigheden, vermeld onder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000, is tegengeworpen, volgens paragraaf C14/3.4 (thans: C14/2.4) van de Vreemdelingencirculaire 2000 van de verklaringen positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten alsnog geloofwaardig te achten.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 9 januari 2008 in zaak nr. 200706294/1, www.raadvanstate.nl) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling door de rechter slechts terughoudend worden getoetst. De maatstaf bij die te verrichten toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

3.2. De staatssecretaris heeft zich in het bestreden besluit en het daarin ingelaste voornemen op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist en ongeloofwaardig is. Daaraan heeft hij, samengevat weergegeven, ten grondslag gelegd dat er bij hem gerede twijfel is ontstaan over de door de vreemdeling gestelde nationaliteit en herkomst. Deze twijfel is volgens de staatssecretaris in eerste instantie gebaseerd op de omstandigheid dat de vreemdeling haar identiteit en nationaliteit met documenten noch anderszins aannemelijk heeft gemaakt. De twijfel is daarnaast gebaseerd op de omstandigheid dat de vreemdeling, hoewel zij - naar gesteld - vanaf 2000 tot juli 2011 onafgebroken in heeft gewoond bij sprekende ouders, nauwelijks kan spreken. Het is volgens de staatssecretaris niet aannemelijk dat de vreemdeling de moedertaal van haar beide ouders nauwelijks kan spreken. Onder verwijzing naar een aantal bronnen, waaronder een boek van M. Paul Lewis, "Languages of the World" (www.ethnologue.com) heeft hij zich daarbij voorts op het standpunt gesteld dat het opvallend is dat de taal die de vreemdeling spreekt, te weten *[naam taal]*, niet wordt vermeld als een binnen Eritrea gesproken taal. Er is volgens de staatssecretaris daarom geen reden om ervan uit te gaan dat in Eritrea een substantiële, samenhangende groep bestaat van sprekers van het *[naam taal]* als eerste taal. Dat in het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Eritrea van september 2010 (hierna: het ambtsbericht van september 2010) staat vermeld dat *[naam taal]* wordt gesproken door mensen die afkomstig zijn uit Ethiopië, laat onverlet dat het niet aannemelijk is dat de vreemdeling

zich gedurende elf jaar staande heeft kunnen houden in Eritrea met kennis van alleen het Amhaars, aldus de staatssecretaris.

3.3. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat de verklaringen van de vreemdeling passen in het beeld dat wordt geschetst in het ambtsbericht van september 2010 en in het Country Report Eritrea van UK Home Office van 8 juni 2010. Daarin staat volgens de voorzieningenrechter immers vermeld dat het Amhaars een voertaal is in Eritrea die vooral gangbaar is onder personen afkomstig uit Ethiopië. Voorts blijkt volgens de voorzieningenrechter uit een door de vreemdeling bij de zienswijze overgelegd rapport dat over de wijk waarin de vreemdeling stelt te hebben gewoond, wordt gesproken als "the erstwhile domain of the residents of Ethiopia", waardoor gedeeltelijk zou kunnen worden verklaard waarom daar meer wordt gesproken dan . De staatssecretaris heeft dit aspect niet bij zijn beoordeling betrokken, aldus de voorzieningenrechter.

3.4. Omdat de staatssecretaris in het bestreden besluit, zoals toegelicht in zijn hogerberoepschrift, heeft erkend dat in Eritrea door moedertaalsprekers van het onderling / s wordt gesproken en hij dat aspect derhalve heeft betrokken bij zijn beoordeling, mist het oordeel van de voorzieningenrechter dat dat niet zo is, feitelijke grondslag. Gegeven het hiervoor onder 3.1. weergegeven toetsingskader en de door de staatssecretaris gegeven motivering in het besluit tot afwijzing van de aanvraag, waarin het voornemen daartoe is herhaald en ingelast, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het niet aannemelijk is dat de vreemdeling gelet op de taalsituatie in Eritrea zich gedurende elf jaar aldaar staande heeft kunnen houden met kennis van alleen het Amhaars. Dat binnen de groep die vanuit Ethiopië naar Eritrea is gedeporteerd veel Amhaars wordt gesproken, laat onverlet dat de staatssecretaris zich voorts in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling, nu zij verwijtbaar ongedocumenteerd is, alleen spreekt en de gestelde moedertaal van haar beide ouders, te weten het , nauwelijks beheerst, haar gestelde Eritrese nationaliteit en haar gestelde herkomst uit Eritrea niet aannemelijk heeft gemaakt. In dit verband is van belang dat het, gegeven de op de vreemdeling ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende bewijslast, aan haar is om haar herkomst en nationaliteit aannemelijk te maken en niet aan de staatssecretaris om het tegendeel aannemelijk te maken. Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid en onvoldoende gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling, met inbegrip van haar verklaringen over haar herkomst en nationaliteit, de vereiste positieve overtuigingskracht mist en daarom ongeloofwaardig is. De grieven slagen.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen overigens door de staatssecretaris is aangevoerd behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 28 oktober 2011 worden getoetst in het

licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover deze na hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

5. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat zij, gelet op haar asielrelaas, bij terugkeer naar Eritrea een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

5.1. Indien de staatssecretaris zich op het standpunt stelt dat het asielrelaas van een vreemdeling, daaronder begrepen de verklaringen met betrekking tot zijn herkomst, identiteit en nationaliteit, wegens het ontbreken van de positieve overtuigingskracht ongeloofwaardig is, kan verdere bespreking van het asielrelaas, daaronder begrepen de asielmotieven van de desbetreffende vreemdeling, achterwege blijven, omdat de asielmotieven slechts betekenis hebben tegen de achtergrond van de herkomst, identiteit en nationaliteit van die vreemdeling (zie de uitspraak van de Afdeling van 28 september 2012 in zaak nr. 201108319/1/V2, www.raadvanstate.nl). Nu, gelet op hetgeen hiervoor onder 3.4. is overwogen, de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van de vreemdeling, met inbegrip van haar verklaringen over haar herkomst en nationaliteit, de vereiste positieve overtuigingskracht mist en daarom ongeloofwaardig is, faalt de beroepsgrond.

6. Het beroep van de vreemdeling is ongegrond.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 21 november 2011 in zaak nr. 11/34940;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Yildiz, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

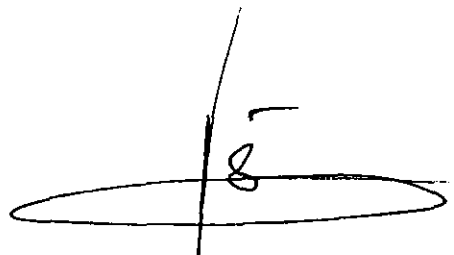
w.g. Yildiz
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 december 2012

594.

Verzonden: 11 december 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser